

spravljeno. Veliko škodo je napravila tudi na sadnem drevju. Več hišam je tudi šipe pobila.

— **Strela.** V soboto popoldne je udarila strela skoraj istočasno v tri poslopja v celjski okolici. V Petrovčah so zgorela vsa poslopja posestnika Mih. Ceneta, v Kosezah je užgala strela veliko sušilnico hmelja posestniku J. Pospehu, v Vojniku pa je udarila strela v hišo Wokaunovo, ter jo zažgala.

— **Dva požigalca lastnih hiš** je sodilo v soboto mariborsko porotno sodišče, in sicer je dobil posestnik Jurij Liško iz Andrijancev 6 let težke ječe, a kočar Jakob Otčar od Št. Janža pa 2½ leta. Oba sta zažgala lastna poslopja, da sta dobila zavarovalnino.

— **Uboj.** Dne 25. m. m. je okoli 60letna Muhova Franca v Modričah, v konjiškem okraju, ubila in potem v gozd zavlekla svojega brata, katerega so našli še le 2. t. m. s smrečjem pokritega.

— **Lastnega brata ubil.** Celovško porotno sodišče je obsodilo na štiri leta težke ječe baje v Postojno pristojnega cigana Matijo Hudoroviča, ki je 25. septembra l. l. blizu Podkloštra na Koroškem v prepiru ubil svojega lastnega brata.

— **Tržaški škofje.** Prvi tržaški škof je bil Frugifer l. 524. Pod njegovo vlado so sezidali stolico sv. Justa in sicer je to najstarejši del sedanje bazilike, kjer je shranjeno presv. Rešnje Telo. Bilo je potem 84 škofov do leta 1830. Odslej se imenuje škofija „tržaško-koperska“ in izmed teh je sedanji msgr. Nagl že šesti, torej med vsemi devetdeseti tržaški škof. Izmed prejšnjih tržaških škofov so najznamenitejši: Mavricij, katerega so l. 788 oslepili na obeh očeh razkolkniki; Bernard (1148—1186), kateri je bil v Benetkah navzoč, ko sta sklepala mir papež Aleksander III. in Friderik Barbarossa; Konrad Doiani (1212), ki je ustanovil še zdaj obstoječo bratovščino presv. Rešnjega Telesa; Urh (1237), ki je bil na lijonskem koncilu, se je mnogo trudil za reformo duhovščine; Rudolf de Pedrozzani (1302), ki je zadnji koval denar in združil cerkvi sv. Justa in Matere Božje v eno samo cerkev; Angelo de Chioggia (1370), pod katerega vlado se je Trst združil z Avstrijo; Jakob Arrigoni (1417), ki je na kostniškem cerkvenem zboru govoril proti Husu; Enej Silvij Piccolomini (1447), ki je postal pozneje papež Pij II.; Peter Bonomo (1502), ki je bil veliki kancelar na dvoru cesarja Maksimilijana; Andrej Ropicio (1567) je bil učen zgodovinar in je zložil daljšo pesem „Hystria“; Rinaldo Skarlicki (1621), ki je bil pozneje ljubljanski škof; Pompej Coronini (1631), ki je ustanovil prvo tržaško krščansko posojilnico; Matej Ravnikar (1831—1856), zaslužen pisatelj slovenski; Jernej Legat (1875), ki je ustanovil semenišče in s pastoralnimi konferencami mnogo koristil povzdigi pravega duha v duhovščini; Jurij Dobrila (1882), ki je živel jako skromno in prihranke porabljal za dobre namene; Jan. Nep. Glavina (1895), ki je ustanovil škofijski konvikt; zadnji škof Andrej M. Šterk nam je pa še vsem v najboljšem spominu.

— **Punt premagan z vodo.** V Spoletu so se spuntali kaznjenci. Ker jih niso mogli pomiriti na lep način, poklicali so ognjegasce, ki so začeli vanje usipati vodo iz brizgalnic in so jih s tem tudi premagali.

— **Dim vremenski prerok.** Nekako v navadi je že, da, ako vidimo dim iz visokih tovarniških dimnikov dvigati se naravnost kvišku, smatramo to za dobro znamenje lepega vremena. Nasprotno pa, ako se dim vali proti tlom, smatramo to za znake bližnjega dežja. In skoro da se dá po teh znakih v resnici določiti vreme. Najzanesljivejše znamenje slabega vremena pa je, ako se dim nekaj časa dviga naravnost kvišku, potem pa se obrne po strani, da izgleda kakor? vprašaj. Kadar vidimo tako zavijanje dima, tedaj, tako pravi angleški vremenoslovec, smemo skoro staviti, da bode v kratkem dež.

— **Ni ga za »Bog pomagaj!«** K župniku pride nekega dne kmetič, ki je imel na svojih plečih dobrih 65 let, pa reče: „Gospod župnik! Prišel sem Vam povedat, da se želim zopet oženit.“ — „Pa si pomislil, prijatelj, na svoja leta?“ — „Sem, — jaz jih imam 65, a moja nevesta tudi toliko.“ — „No, potem ni ravno hudega. Ali čemu se hočeš prav za prav ženiti?“ — „No veste gospod župnik, tako sem sam v hiši, da, ko kihnem, nimam nikogar, ki bi mi rekel »Bog pomagaj!«

— **Najdražje kovine.** Najdražja kovina je doslej galium, kajti 1 kg bi veljal 500 000 do 950 000 frankov. Kovina germanium bi veljala čista 200 000 frankov. Palladium, ki se ga rabi v fini mehaniki, velja 1 kg 5000 do 6000 frankov. Iridum pa 6000 do 7000 frankov. Izmed teh kovin se izgovarja na enkrat k večjemu par gramov.

— **Pred dražbo ustreljen.** Iz Budimpešte javljajo: V Bageassu so hoteli prodati na javni dražbi hišno opravo gostilničarja Petrasa. Petras se je temu uprl, pri čemur so mu pomagali tudi njegovi posli. Ranil je sodnika Garsija, na kar so ga prisotni orožniki ustrelili; tudi njegov brat je smrtno-nevarno ranjen.

— **Židje.** Statistika poroča, da je na vsem svetu 7 in pol milijona Židov, in sicer v Evropi 6 287 000 in samo v Avstriji 1.142.000, v Rusiji 2 205 000 Židov, v Nemčiji 570.000, v Veliki Britaniji 100 000 in na Francoskem 72 000. V zadnjem stoletju se manjša število Židov a njih blagostanje se množi. Židje so jako zdravi ljudje, njih umrljivost je najmanjša izmed vseh prebivalstev na svetu. Čudno je, da imajo Židje, ki se oženijo s kristijankami in nasprotno, jako malo ali nič otrok.

— **Poneverjenje.** Belograjski bankir Samuel Löwy je poneveril 50.000 dinarjev ter pobegnil na Ogrsko.

— **77leten morilec.** Iz Ogrskega Gradišča poročajo, da je napadel 77letni A. Zubalik svojega zeta, kmeta Solarika dne 3. junija t. l. v njegovi hiši, ko je spal. Obsekal mu je glavo s sekuro. Solarik pa je vendar še stekel, dasi je imel 10 velikih ran in je končno celo okreval. Seveda ostane pohabljen in glup. Tast ga je napadel, ker je bil zet baje pijanec. Res pa je, da sta si bila politična nasprotnika. Starec je dobil 10 let težke ječe.

— **Število knjig.** Po vsem svetu izide vsako leto približno 70.000 novih knjig različne vsebine. Nemčija objavi vsako leto 23.000 novih knjig, Francoska 13.000, Italija 9500, Velika Britanija 1500. Razume se seveda, da je tu vsaka knjiga druge vsebine, kajti iztisov izide povsod mnogo več. — Neki londonski založnik je pripovedoval, da je sprejel nekega leta od 315 rokopisov, ki so mu jih poslali pisatelji v pregled, samo 22. Zopet drugi pa jih je založil od 500 le 13.

— **Po 30 letih.** Tomaž Edison pravi: Po 30 letih bomo vlačili vsa bremena z elektriciteto. Po 30 letih tudi ne bo več parnih lokomotiv, temveč lokomotive bo vlekel električen motor in mesto konj bodo vlačili vozove električni avtomobili. Le zrakoplov nima še doslej nikake obetajoče prihodnosti.

— **Umorila nezvestega ljubimca.** Madiarska igralka Vakey, ki je igrala prej v gledališču v Szamos Ujvarju, zaljubila se je v igralca Julija Bartosa, ki je njeno ljubezen tudi vračal. Pa kmalu ji je postal nezvest. Ona pa je sklenila se nad njim zaradi tega maščevati. 4. t. m. se je predstavljala v gledališču neka igra, v kateri sta nastopila obadva. In tu je dejanje nanoslo, da je morala Vakey streljati na Bartosa, a seveda, kakor se to godi v igrah, le s praznim revolverjem. A mesto tega je Vakey revolver v resnici nabasala in vstrelila trikrat na Bartosa, ki se je zgrudil mrtev na tla. Na to je morilka zbežala z odra, se zaprla v svojo sobo in si tam prerezala žile.

— **Slabotne oči krepčajo in čvrstijo se** najbolj uspešno, ako se jih vsaki dan dvakrat umije z mrzlo vod-

ali s težkim janeževim (koromač) mrzlim čajem. Seveda se mora paziti na to, da se ne umivajo vroče oči ali na prepihu. S tem se utrdijo proti eni ali drugi očesni bolezni ter tudi proti občutljivosti svetlobe. Paziti se sploh mora, da se z umazano roko ne dotika oči, kar je včasih lahko osodopolno. Sveži zrak je očem neobhodno potreben, kakor je nasprotno slab zrak v sobah, šolah, na dvoriščih pravi strup za slabotne oči.

— **V zaporu umorjen.** Iz Rima javljajo, da sta se sprla v Scafo pri Chiatiju predzadnjo nedeljo zvečer neki krošnjar in njegova žena. Ker sta postala preveč glasna, so prihiteli karabinjeri in so ju zaprli. Par muzikantov, ki so bili takrat blizu, je spremilo krošnjarja do zavora; čakali so pred hišo in so slišali upiti krošnjarja: „Morilec, kaj sem ti storil, da me hočeš usmrtiti“. Naslednjega dne so izpustili krošnjarja in njegovo ženo, toda mož je bil po vsem životu ranjen in zatekel. Šel je k zdravniku, ki je dejal, da bodo bolečine kmalu ponehale, in res so ponehale, kajti krošnjar je v par urah umrl. Karabinjerja so zaprli.

— **Čudno zdravilstvo** ima ljudstvo v Tibetu. Ako trpi kedo na revmatizmu, prebodejo mu bolni del enkrat ali tudi večkrat z dolgo iglo, boleči zob odstranijo s tem, da ga navežejo na močno nit ter ga potegnijo, ako pa ne gre, ga izrežejo. Drugemu, ki je bolan na želodcu, se tudi ne godi dosti bolje. Vleči se mora na tla, tam ga tepejo in tlačijo, češ, da se vse nepotrebno spravi iz želodca. Ako pa to ni dovolj, denejo mu na želodec bombaž, katerega so z oljem namočili in zažgali. Ako pa sprevidijo, da mu ta zunanja zdravila ne bodo pomagala, napišejo na mali listek neko molitev, katero mora bolnik pojesti, potem bode gotovo zdrav.

— **Tragika in romantika življenja.** Pred kratkim je pri nesгоди na neki francoski železnici ponesrečil mlad inženir. Njegova nevesta, gđ. Jeanetta Desvoirova, jako krasna črnolaska v Parizu, malo da ni zblaznela. V največji žalosti je skočila v Seino. Mimogredoči so ostrmeli, toda v tem hipu je skočil v reko mlad ameriški zdravnik Henry Jerom ter rešil obupano dekle, dasi se mu je upirala z vso močjo. To se je pripetilo pred 6 tedni. danes je zala Jeanetta že soproga pogumnega Američana.

— **Kako Kitajci pišejo.** Kitajci veliko svojih misli izražajo v podobah. Tako n. pr. označijo besedo „prepir“ s tem, da naslikajo dve ženski, ki si stojita nasproti; obrekovanje izražajo s podobo ženske z metlo v roki. Iz tega se torej vidi, da simbolizuje pri Kitajcih vse „lepo“ le ženska, možak je nedolžen.

— **Prijazen nemški pevec.** Ko je Würtemberški posebni vlak vozil k pevski slavnosti v Gradec, je pri Solnogradu neki nemški pevec vrgel prazno steklenico skozi okno v trenutku, ko je privozil mimo brzovlak. Steklenica je priletela v brzovlakovega vlakovodjo, ki je bil ranjen. Zveza würtemberških nemških pevcev mora sedaj plačati vlakovodjo odškodnino.

— **Preklicana smrtna obsodba.** Francoski vojak Voisin je pobegnil od svojega polka ter se skrival pri svoji ljubici, materi in teti. V tistem času pa je bila umorjena neka gostilničarka. Dasi sta mati in teta vedeli, da je bil v noči umora Voisin doma, sta vendar prisegli, da ga nista videli. Bali sta se namreč kazni, ker sta skrivali vojaškega beguna. Voisin je bil torej obsojen na smrt. Vendar pa sta mati in teta še vedno molčali. Predsednik Loubet je vojaka pomilostil v dosmrtno ječo, kjer je bil Voisin že 8 let. Ker je hotel parkrat ulti, so ga ukovali v verige. Nedavno pa je teta umrla in mati je izpovedala resnico. Voisin je bil nato izpuščen. Izkazalo se je, da je bil po krivdi matere in tete nedolžen obsojen na smrt in v ječo.

— **Novi izbruh Mont Peléa.** Kakor javlja brzjavka iz Port Castries, kamor je došel jeden parnik iz Martinique, je bil v sredo zvečer zopet strašanski izbruh vulkana Mont

Peléa. Več tisoč ljudij je zopet žrtva katastrofe. Prebivalstvo zapušča otok. Neka druga ladja javlja tudi zopetni izbruh Mont Soufrièrea na otoku St. Vincent.

— **Žalosten slučaj** se je dogodil te dni blizu Lvova. Posestnik Stanislav Bettcher je šel s svojim bratom Ladislavom na lov, kjer se je po nesreči izprožila posestnikova puška in zadela brata, ki je bil v par minutah mrtev.

— **Italijanski ogleduhi.** Dve italijanski ladiji sta se v Pulju sumljivo bližali trdnjavi in avstrijskemu ladijevju. Avstrijska policija ju je preiskala in našla fotografski aparat. Italijanske ogleduhe so najprej zaprli, potem pa izpustili.

— **Samomor markize v Monte Carlu.** Iz Monte Carla javljajo: 1. septembra je prišla jako lepa, mlada ter izvanredno elegantno oblečena dama v spremstvu starejšega gospoda v igralnico. Dama je bila markiza De la Vesse, njen spremljevalec pa njen stric vikomte de Chateau Bidet. Oba sta igrala z veliko vnemo „Trente et Quarante“. V kratkem času sta priigrala 46 000 frankov in sta se odstranila. 2. t. m. je prišla markiza sama v igralnico in je začela iznova igrati. Stavila je vedno najvišjo svoto, ki je dovoljena pri igri „Trente et Quarante“, namreč 2000 frankov. In v par minutah je izgubila markiza ves svoj denar: 180.000 frankov. Iz strahu pred stricem se je odpeljala na kolodvor in od tam z vlakom v La Bedule, od koder je brzojavila stricu, da je zaigrala svoj denar in se hoče zato usmrtiti. Skočila je res v morje.

— **Na avtomobilu na severni rtič.** Mladi francoski učenjak Pierre Bernault, sin bogatega pariškega industrijalca, je sklenil, da poskusi priti na severni rtič, in sicer z avtomobilom. Do približno 82. stopinje je možno priti z ladjo, od tam pa je do severnega rtiča samo še 1000 kilometrov, katere hoče prevoziti Bernault z avtomobilom. Učenjak se je posvetoval glede tega z raznimi francoskimi tehnikami, ki menijo, da je ta načrt možno izvesti. Kot gorivo ne bo uporabljal samega bencina, temveč bencin zmešan s špiritom.

— **Strašen umor.** V Heiligenhausu ob Reni je popival nedavno posestnik Sassmanshausen s svojim prijateljem v svoji hiši do pozne noči; nakrat sta se moža sprla in Sassmanshausen je umoril prijatelja. Vlekel ga je potem v klet razkosal mrtvo truplo, sežgal je glavo, roke in noge, druge dele telesa pa je zakopal na vrtu v zemljo. Sassmanshausen je priznal svoj čin šele tedaj, ko so mu pokazali dele umorjenčevega trupla. Sumi se, da je morilec žena pomagala in so jo zato tudi zaprli.

— **Kako zmrzujejo ribe.** Putst je s poskusi dognal, da ribe v vodi pri -20° zmrznejo, a se zopet otajajo in živé dalje. Zmrznjene pa so tako krhke, da se takoj zlomijo, če se jih dotakneš.

— **Narobe svet.** Na Francoskem hočejo baje nekemu francoskemu grenadirju postaviti spomenik, in sicer zato, ker ima — 31 otrok, da bi izbudili tako druge, naj ga posnemajo. Francoski ženski list „La Fronde“ je tudi za proslavo Fécondité, a odločno protestira, da bi dobil oče spomenik, in ne mati, kar bi bilo gotovo edino pravo.

— **Barva dragih kamenov.** Človek bi mislil, da je barva dragih kamenov brezdvomno celoma stalna in da na njo ne upliva nikaka sprememba svetlobe ali gorkote. A temu ni tako. Smaragd, safir in rubin, ti glavni zastopniki barvanih dragocenostij, imajo primeroma še najstanovitjšo barvo vendar se je opazovalo pri nekaterih, da so v svetlih izločilih oknih postali v teku časa svetlejši in manj bliščeči, kakor so bili drugi, ki so bili hranjeni v temi. Granat in zlatorumen topas spremenita svojo barvo še hitreje, mej tem ko podjetni vidno obledi na svetlobi, postane granat kalen in zgubi skoro celoma ogenj svojih žarkov. Opal, temu pa škoduje prav zelo vročina in če ga hoče lastnik ohraniti lepega, ne sme ž njim nikdar k vroči peči ali ognju. Posebno občutljive proti vročini so tudi

perle, katerih glavna snov je ogljeni kislik, kateri pri vročini zgubi mnogo svojih dobrih lastnosti.

— Nove vrste šport iznašli so nekateri strastni kadilci v Belgiji. Tam se obdržava v jedni ali drugi gostilni seja teh kadilcev, h kateri ima pristop vsakdo, kdor ima veselje sodelovati pri tem. Ti kadilci tekmujejo med seboj, kedo da dalje časa kadi gotovo mero duhana, ki pa ne sme biti več kot za eno pipo, kateri je bil od predsednika vsem enako razdeljen. Ko se zberejo vsi, ki se udeležijo tega na posebnem prostoru, nabaše si vsakteri svojo pipo. Ko so vsi pripravljeni, da predsednik vsakteremu gotovo številko in znamenje, da jih v jedni in isti minuti vsi zažgejo. Sedaj pa se prične nekaj minut splošno molčanje. Vsakdo ima svojo pozornost le pri svoji pipi, toda ker pri tem ni prepovedano petje in govorjenje, se družba kmalu očivi ter razbija razne šale, dokler se ne čuje, da je ta ali ona številka umrla, s tem hočejo reči, da je ta, ki ima dotično številko, pokadil svoj del. Vsako minuto je manj „živih“ števil in naposled ostane jih le še malo, onih namreč, ki se niso udeleževali šal in pogovorov. Isti so vzdrževali najdalje duhan. Med temi zadnjimi vname se hud boj za prvenstvo, dokler ne zmaga naposled zadnji, ki prejme za to prej določeno darilo. Ljudstvo sme od strani opazovati to tekmovalje kadilcev, samo motiti jih ne sme v njih važnem delu.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 17. septembra t. l.: 39, 72, 24, 11, 12.
Na Dunaji dne 13. septembra t. l.: 63, 42, 9, 67, 31
V Gradci dne 13. septembra t. l.: 11, 31, 2, 19, 76.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 19. septembra 1902. Pšenica K 7 50 h, rž K 6 — h, ječmen K 6 40 h, oves K 6 50 h, ajda K 6 50 h, proso K 6 — h, turšica K 6 40 h, leča K 9 — h, fižol K 7 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Učence

sprejme

J. Blasnikova tiskarna
v Ljubljani.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti s prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (3—10)

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za ure pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (15—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj**.

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj**.

gld. 2 10

nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4 20

prava srebrna remont. ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4 70

prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11 —

prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

➡ Za vsako uro se jamči 3 leta. ⬅

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

➡ **E. Holzer** ⬅

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakovo, Stradom 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.